

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 265.

Elleve Session.

73de Møde.

Mandagen den 26de Marts Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Høgsbro (fortsat): Hvad Vesterlands-Føhr og Amrønt angaaer, ligge de allerede under Slesvigs Lovgivning i denne Henseende; og der skeer altsaa ingen Forandring for deres Vedkommende, og hvad Røms-Sønderland og Rist angaaer, da er det jo ganske vist, at disse ikke for Tiden høre under Slesvigs Lovgivning, men det er jo i fuld Overensstemmelse med Beboernes Dulle, at de i dette Punkt blive lagte ind derunder, og det er jo Noget, som vi have fuldstændig Bemyndigelse til at gjøre, idetmindste er dette blevet anerkjendt, dengang der var Tale om Ordningen af det blandede District, hvor det netop gjaldt om at lægge nogle af Beboerne i visse Anliggender ind under Slesvigs Lovgivning. Jeg kan altsaa ikke see, at der i formel Henseende kan være Noget til Hinder for Vedtagelsen af mine Forslag; og jeg skulde derfor meget vuse, at Thinget allerede her ved 2den Behandling vilde vedtage dem, for at ikke dette Forhold, som det er gaaet ved tidligere Leiligheder, skulde undgaae Opmærksomheden, og man senere skulde komme til at anvende denne Lov paa Steder, hvor det ifølge de bestaaende Forhold ikke var ønskeligt.

Ordføreren: Hvis jeg ikke har opfattet nogle af de Ytringer, det ærede Medlem fremsatte i Begyndelsen af sit Foredrag, urigtigt,

jaa troer jeg, der er Anledning til at udtale, at det dog maa erindres, at de nævnte Friheder i alt Fald senere ere hævede ved Loven af 12te Februar 1849, og forsvaavidt de altsaa endnu faktisk bestaae, ere de ikke lovmæssige.

Sjæberning: Man maa ogsaa være opmærksom paa, at vi ikke kunne sætte i vor Lovgivning, at den og den Lov træder i Kraft, naar den slesvigke Stændersforsamling beslutter det i Forening med Regeringen; det vilde være at lægge disse Dele af Kongeriget ind under den slesvigke Lovgivning, og det er Noget, vi dog, Alt vel overveiet, ikke kunne gjøre.

Justitsministeren: Den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til mit Endringsforslag under Nr. 11, at Udvalgets Mindretal havde erklæret sig for det, men at Fleertallet ikke havde kunnet gjøre det; jeg vilde være særdeles tilfreds, hvis Fleertallet ogsaa maatte kunne lade sig omstemme saaledes, at det ligesaa velvillig som Mindretallet, vilde gaae ind paa det, og jeg opgiwer ikke Haabet derom, da den Grund, som har bestemt mig til at stille Endringsforslaget, virkelig forekommer mig at være god. Grunden til, at jeg har foreslaaet, at der istedetfor „Udstederen“ maatte sættes „Udskrivningschefen“, er den, at jeg har anseet det for at være af Bigtighed, at Udskrivningschefen, navnlig med Hensyn til Indkaldelsen, altid har Kundskab om, hvilke Forandringer der ere foregaaede med Mandstabets Opholdssted, og for deres Vedkommende, der forandre Opholdssted ved Flytteseddel, faaer Udskrivningschefen først Kundskab derom ved Aarets Udgang. Det er